

دانشگاه صنعتی شریف

دانشکده مهندسی کامپیوتر

طراحی پایگاه داده‌ها

(فصل سوم : اصول طراحی پایگاه داده)

مهدی دادبخش

mahdi.dadbakhsh@sharif.edu

شماره درس : ۴۰۳۸۴

یکشنبه - سه‌شنبه (۱۶:۳۰ الی ۱۸:۰۰)

۱۴۰۱ - ۱۴۰۲

طراحی منطقی پایگاه داده

ساختار داده

ساختار داده جدولی

پایگاه داده جدولی

ویژگی‌های طراحی خوب

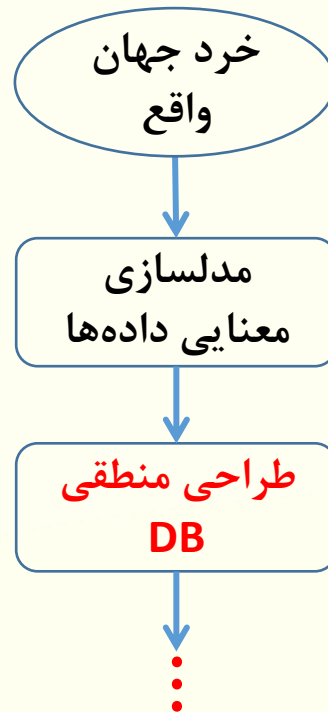
مفهوم کلید و انواع آن

روش طراحی بالا به پایین

پایان

طراحی منطقی پایگاه داده (Database Logical Design)

- مدل سازی داده ها می تواند در سطوح انتزاعی مختلفی صورت پذیرد.
- پایین تر از سطح مدل سازی معنایی داده ها، سطح طراحی منطقی است.
- سطح طراحی منطقی: برای نمایش پایگاه داده ها در این سطح از مفاهیمی استفاده می شود که مستقل از مفاهیم محیط فایلینگ پایگاه داده ها است.
- برای طراحی منطقی پایگاه داده ها (و همچنین عملیات در DB و کنترل DB) هم امکان خاصی لازم است:
  - یک مدل داده (DM)، که شامل یک ساختار داده (DS) است.

- مفاهیم مطرح در طراحی منطقی پایگاه داده ها :
  - ساختار داده جدولی (TDS – Table Data Structure)
  - پایگاه داده جدولی (TDB - Table Database)
  - زبان پایگاهی جدولی (TDBL – Table Database Language)

برای نمایش موجودیت‌ها و ارتباط بین آنها در سطح منطقی به یک ساختار داده نیاز داریم.

دلایل لزوم ساختار داده (DS) در حیطه پایگاهی:

- تامین کننده محیط انتزاعی
- مبنا و چارچوب طراحی منطقی پایگاه داده
- مبنا و چارچوب طراحی زبان پایگاه داده‌ها
- مبنا و چارچوب طراحی خود سیستم مدیریت پایگاه داده
- ضابطه‌ای است برای مقایسه سیستم‌های مدیریت پایگاه داده و ارزیابی آنها
- مبنایی است برای ایجاد و گسترش تکنیک‌های طراحی پایگاه داده
- ...

ساختارهای داده در حیطه دانش و تکنولوژی پایگاه داده :

- ساختار داده سلسله مراتبی (HDS - Hierarchical Data Structure)
- ساختار داده شبکه‌ای (NDS – Network Data Structure)
- ساختار داده رابطه‌ای (RDS – Relational Data Structure)
- ساختار داده شی ای (ODS – Object Data Structure)
- ساختار داده شی-رابطه ای (ORDS – Object Relational Data Structure)

ساختار داده جدولی

- عنصر ساختاری اساسی در مدل رابطه‌ای Relational Model ، مفهوم رابطه است.
- رابطه (Relation) یک مفهوم ریاضی است ، اما از دید کاربر و در عمل، نمایش جدولی دارد.
- ساختار داده جدولی (TDS) فقط یک عنصر ساختاری اساسی دارد که همان جدول نامیده می‌شود.
- جدول، عنصری است که به کمک آن موجودیت، ارتباط، و یا هردو آنها را نمایش می‌دهیم.

▪ اصطلاحات مربوط به ساختار داده جدولی :

- **جدول :** در ساختار داده جدولی داده ها در قالب جدول ذخیره می‌شوند. هر جدول دارای تعدادی سطر و ستون می‌باشد. هر موجودیت به صورت جدول در پایگاه داده ذخیره می‌گردد. مثال : جدول "دانشجو" که اطلاعات مربوط به دانشجویان را در خود جای می‌دهد.
- **ستون یا فیلد :** کوچکترین واحد ذخیره داده در پایگاه داده، فیلد نامیده می‌شود. هر صفت خاصه موجودیت در قالب یک فیلد در جدول موجودیت ذخیره می‌شود. مثال: نام و نام خانوادگی و ... فیلدهای جدول دانشجو هستند.
- **سطر یا رکورد :** هر نمونه از یک موجودیت را یک رکورد از آن موجودیت می‌نامند. اطلاعات هر رکورد از موجودیت در قالب یک سطر در جدول آن موجودیت ذخیره می‌شود. مثال: هر سطر جدول دانشجو حاوی اطلاعات یک دانشجو می باشد.

پایگاه داده جدولی

- پایگاه داده جدولی :
  - از نظر نوع، مجموعه‌ای از تعدادی جدول می‌باشد.
  - از نظر محتوای داده‌ای، مجموعه‌ای از نمونه‌های متمایز موجودیت یک یا چند سطر است.
- طراحی پایگاه داده جدولی :
  - برای طراحی پایگاه داده جدولی (رابطه‌ای) باید موارد زیر را مشخص کنیم :
    - ☐ مجموعه‌ای از جدول‌ها (رابطه‌ها)
    - ☐ کلید(های) هر جدول (در مدل رابطه‌ای کلیدهای کاندید رابطه)
    - ☐ کلید اصلی هر جدول (رابطه)
    - ☐ کلیدهای خارجی هر جدول (رابطه)، در صورت وجود
    - ☐ محدودیت‌های جامعیتی ناظر بر هر جدول (رابطه)
- روش‌های طراحی پایگاه داده جدولی :
  - طراحی به روش بالا به پایین (Top Down) :
    - ☐ ابتدا مدل سازی داده‌ها را با روش ER یا UML انجام می‌دهیم و سپس مدل سازی را به مجموعه‌ای از جداول (رابطه‌ها) تبدیل می‌کنیم.
  - طراحی به روش نرمال سازی رابطه‌ها :
    - ☐ درآینده شرح داده خواهد شد.

ویژگی‌های طراحی خوب

طراحی خوب است که ویژگی‌های زیر را داشته باشد :

- نمایش صحیح و واضح از خرد جهان واقع باشد.
- تمام داده‌های کاربران قابل نمایش باشد و همه محدودیت‌های (قواعد) جامعیتی منظور شده باشد.
- کمترین افزونگی
- کمترین هیچ‌مقدار
- کمترین مشکل در عملیات ذخیره‌سازی
- بیشترین کارایی در بازیابی
- نکته: تامین چهار ویژگی آخر به صورت همزمان، در عمل ناممکن است!

مفهوم کلید و انواع آن

- صفت شناسه در موجودیت‌ها، حکم کلید را در جدول دارد.
- مفهوم کلید در مدل داده جدولی تعریف نشده است و برگرفته از مفاهیم تعریف شده در مدل داده‌ای رابطه است.
- کلید امکان دسترسی به تک نمونه (از یک موجودیت یا ارتباط) را فراهم می‌نماید. لذا مقدار آن در سطرهای جدول مربوط به موجودیت یا ارتباط، یکتا است.
- یک یا چند صفت (ستون) تشکیل کلید اصلی را در یک جدول می‌دهند اگر مقادیر آن(ها) در سطرهای جدول یکتا و معلوم باشد.
- در مواقعی ممکن است بیش از یک کلید داشته باشیم. یکی از کلیدها که مقادیرش در همه سطرها معلوم است را کلید اصلی می‌گیریم (بقیه را با یکتا بودن مقادیر و با استفاده از UNIQUE در SQL مشخص می‌نماییم).

▪ انواع کلید :

- ۱ - ابر کلید: هر ترکیبی از صفات خاصه که خاصیت کلید داشته باشد (منحصر به فرد باشد) ابر کلید نام دارد.
مانند: شماره دانشجویی - کد ملی - شماره دانشجویی و کد ملی - کد ملی، نام و نام خانوادگی.
- ۲ - کلید کاندید: ابر کلیدی است که از نظر تعداد فلید کمینه است.
یعنی اگر هر یک از فیلدهای آن حذف شود دیگر منحصر به فرد نباشد. مانند: شماره دانشجویی - کد ملی.
- ۳ - کلید اصلی: کلید کاندیدی است که توسط طراح بانک بر اساس دو معیار زیر انتخاب می‌شود:
الف) نقش و اهمیت آن نسبت به سایر کلیدهای کاندید (ب) طول کمتر
مثال : در سیستم آموزش دانشگاه شماره دانشجویی نسبت به کد ملی اهمیت بیشتری دارد، پس کلید اصلی است.
- ۴ - کلید فرعی یا بدیل: هر کلید کاندید غیر از کلید اصلی را کلید فرعی می‌نامند مانند : کد ملی.
- ۵ - کلید خارجی: وسیله‌ای است برای ایجاد ارتباط بین جداول. مقدار کلید خارجی می‌تواند منحصر به فرد نباشد.

روش طراحی بالا به پایین

- در تبدیل نمودار ER یا EER به مجموعه‌ای از جداول، نهایتاً طراح تصمیم می‌گیرد چند جدول (رابطه) داشته باشد.
- در نمودار مدلسازی معنایی داده‌ها، حالات متعدد داریم، که در طراحی باید به آنها توجه بپردازیم :

طراحی صفت چندمقداری

طراحی ارتباط IS-A

طراحی ارث بری چندگانه

طراحی زیر نوع اجتماع (U-type)

طراحی ارتباط IS-A-PART-OF

طراحی تکنیک تجمیع (Aggregation)

طراحی منطقی با وجود چند ارتباط

طراحی ارتباط یک به یک

طراحی ارتباط یک به چند

طراحی ارتباط چند به چند

طراحی ارتباط خود ارجاع یک به یک

طراحی ارتباط خود ارجاع یک به چند

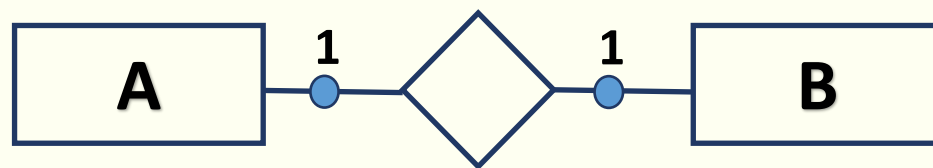
طراحی ارتباط خود ارجاع چند به چند

طراحی موجودیت ضعیف و رابطه شناسا

طراحی ارتباط یک به یک

کلید اصلی (PK - Primary Key) یکی از جداول به عنوان کلید خارجی (FK - Foreign Key) در جدول دیگر قرار می گیرد.

فرض کنید جدول A (با فیلدهای A1 ، A2 و A3) و جدول B (با فیلدهای B1 ، B2 و B3) موجود است. ارتباط آنها به صورت زیر می باشد:

مثال

طراحی ارتباط یک به یک – مثال

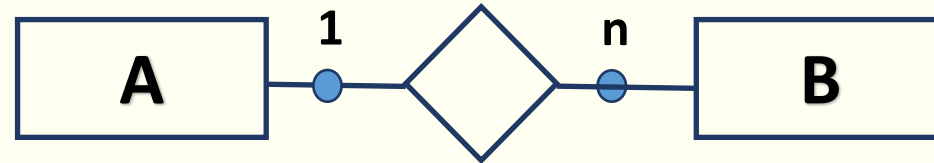
DEPT	<u>DEID</u>	DETITLE	...	DEPHONE	<u>PRID</u>
	D11	Phys	...	...	...
	D12	Math	...	...	...
	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮

PROF	<u>PRID</u>	PRNAME	RANK	...
	Pr100	...	استاد	...
	Pr200	...	استادیار	...
	Pr300	...	دانشیار	...
	⋮	⋮	⋮	⋮

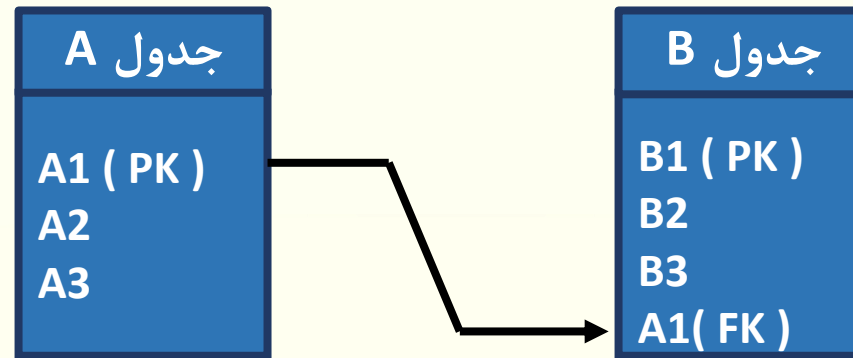

طراحی ارتباط یک به چند

کلید اصلی (PK - Primary Key) جدول طرف یک رابطه به عنوان کلید خارجی (FK - Foreign Key) جدول دیگر قرار می گیرد.

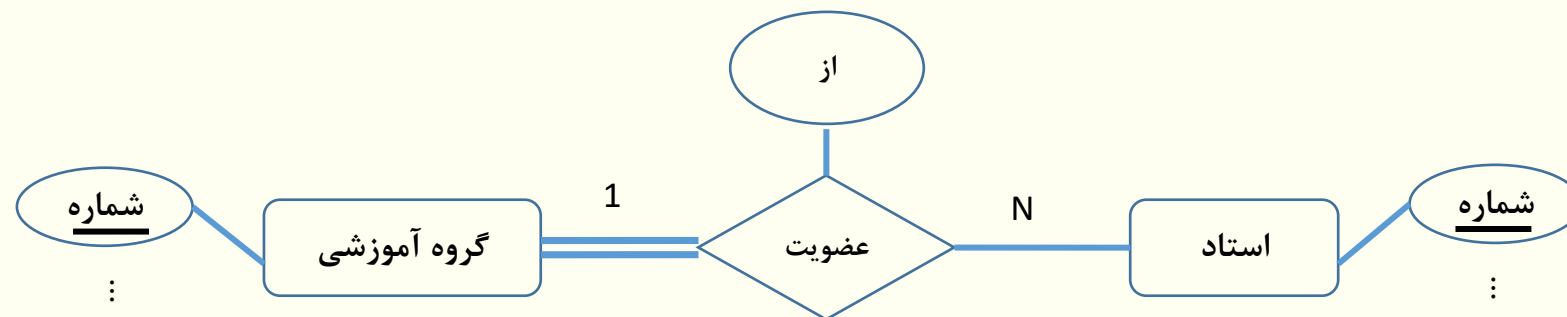

فرض کنید جدول A (با فیلدهای A1 ، A2 ، A3) و جدول B (با فیلدهای B1 ، B2 ، B3) موجود است. ارتباط آنها به صورت زیر می باشد:

مثال

طراحی ارتباط یک به چند – مثال

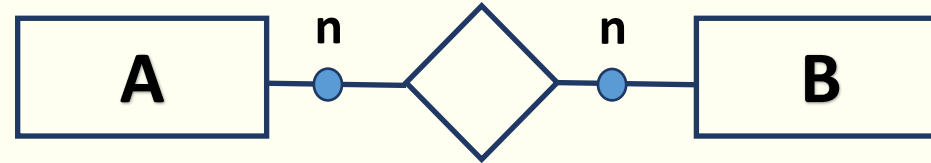

DEPT	<u>DEID</u>	DETITLE	...	DEPHONE
	D11	Phys	...	...
	D12	Math	...	...
	⋮	⋮	⋮	⋮

PROF	<u>PRID</u>	PRNAME	RANK	...	FROM	<u>DEID</u>
	Pr100	...	استاد	...	d1	D13
	Pr200	...	استادیار	...	d2	D11
	Pr300	...	دانشیار	...	?	?

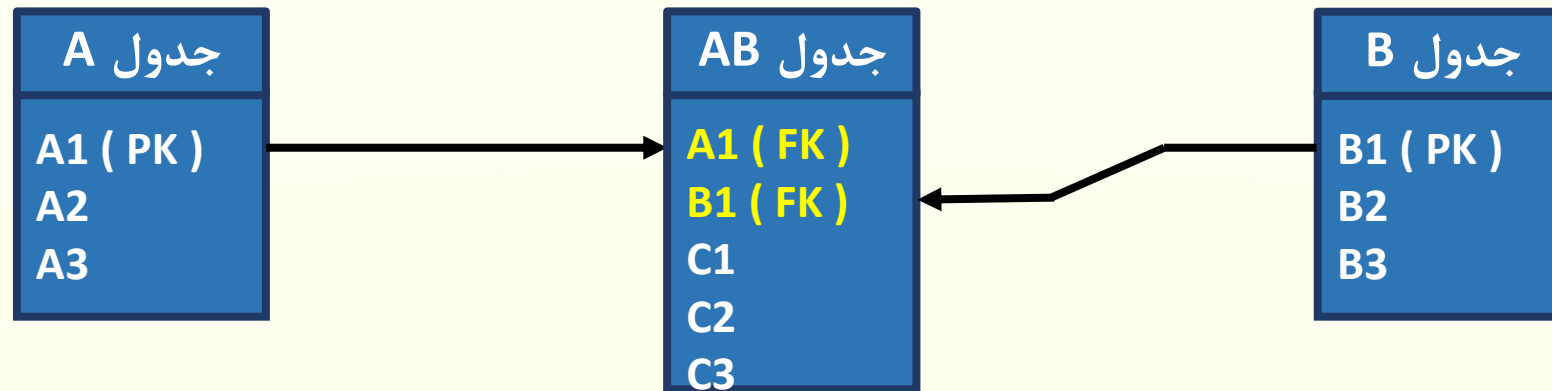
طراحی ارتباط چند به چند

برای ایجاد ارتباط بین دو جدول با یک جدول واسطه استفاده کرد، به طوری که کلید اصلی هر جدول به عنوان کلید خارجی در جدول واسطه قرار داده می‌شود. جدول واسطه علاوه بر این کلیدهای خارجی می‌تواند فیلدهای دیگری نیز داشته باشد.

کلید اصلی جدول واسطه می‌تواند یکی از شرایط زیر باشد:

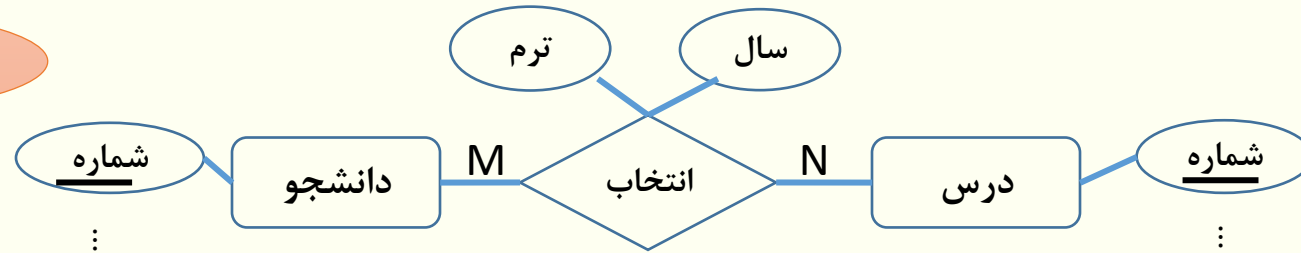
- ۱ - ترکیب کلیدهای خارجی هر دو جدول
- ۲ - فیلدی غیر از کلیدهای خارجی
- ۳ - جدول واسطه می‌تواند فاقد کلید اصلی باشد.

مثال

طراحی ارتباط چند به چند - مثال

خط ممتد زیرین و نماد
p.k. نمایانگر کلید اصلی

STT	<u>STID</u>	STNAME	STLEV	STMJR	STDEID
	777	st7	bs	phys	d11
	888	st8	ms	math	d12
	444	st4	ms	phys	d11
	:	:	:	:	:

COT	<u>COID</u>	COTITLE	CREDIT	COTYPE	CEDEID
	:	:	:	:	:
	co3	programming	4	t (تئوری)	d13
	:	:	:	:	:

STCOT

<u>STID</u>	<u>COID</u>	TR	YR
:	:	:	:
888	co2	1	87
888	co3	1	87
444	co2	1	87

خط چین زیرین نمایانگر
کلید خارجی

طراحی ارتباط خود ارجاع یک به یک

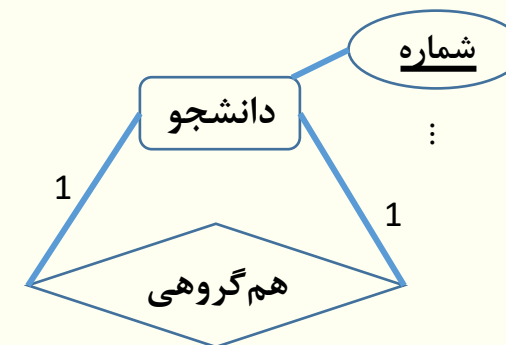
STPROJST

<u>STID</u>	STNAME	...	<u>JSTID</u>
⋮	⋮	⋮	⋮
st1	moradi	...	j15
⋮	⋮	⋮	⋮

صفت STID کلید اصلی و JSTID کلید است و یکتا بودن آن با Unique تعریف می شود.

در این حالت به دو صورت می توان عمل کرد :

- ۱ - استفاده از یک جدول
- ۲ - استفاده از دو جدول

STUD

<u>STID</u>	STNAME	...
⋮	⋮	⋮
st1	moradi	...
⋮	⋮	⋮

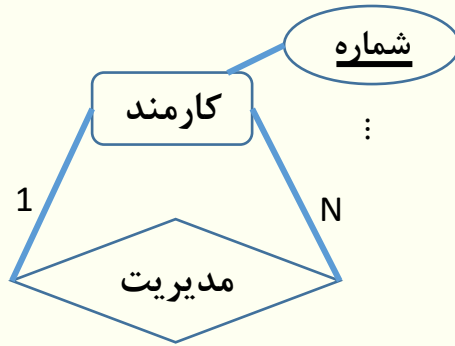
STJST

<u>STID</u>	<u>JSTID</u>
⋮	⋮
st1	moradi
⋮	⋮

طراحی ارتباط خود ارجاع یک به چند

■ در این حالت به دو جدول نیاز داریم :

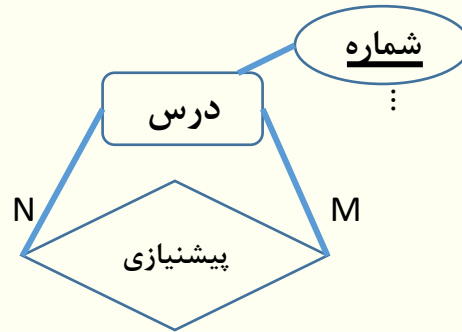

EMPL

EMID	ENAME	EPHONE	EMGRID
⋮	⋮	⋮	⋮
e1	ahmadi	091276983	e10
⋮	⋮	⋮	⋮

طراحی ارتباط خود ارجاع چند به چند

■ در این حالت به دو جدول نیاز داریم :

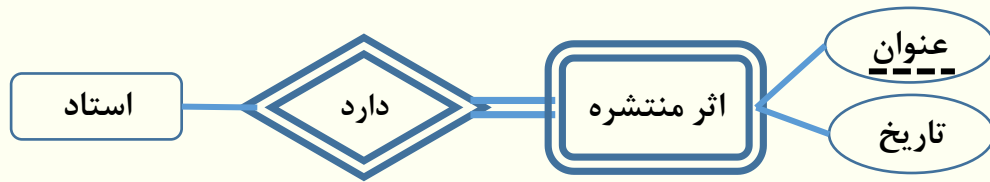
COUR

<u>COID</u>	COTITLE	CREDIT	COTYPE
⋮	⋮	⋮	⋮
co3	programming	4	t (تئوری)
⋮	⋮	⋮	⋮

COPRECO

<u>COID</u>	<u>PRECOID</u>
⋮	⋮
co3	co2
⋮	⋮

طراحی موجودیت ضعیف و رابطه شناسا

■ در این حالت دو جدول نیاز داریم :

- یکی برای موجودیت قوی
- یکی برای موجودیت ضعیف و رابطه (حاوی شناسه موجودیت قوی)

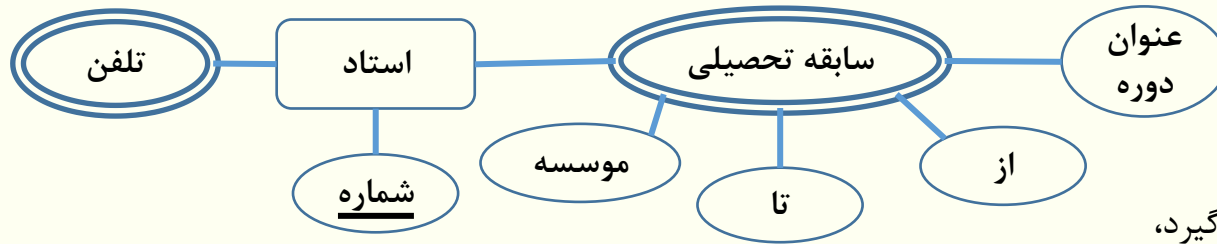
PROF

<u>PRID</u>	PRNAME	RANK	...
Pr100	...	استاد	...
Pr200	...	استادیار	...
Pr300	...	دانشیار	...
⋮	⋮	⋮	⋮

PUB

<u>PRID</u>	PTITLE	...	PDATE
Pr100	Data Encryption...	...	...
Pr100	Semantic Analysis of ...	...	...
⋮	⋮	⋮	⋮

طراحی صفت چندمقداری

- برای این منظور دو تکنیک متفاوت وجود دارد :
- تکنیک اول :

یک جدول برای موجودیت و صفت چندمقداری با فرض مشخص بودن حداکثر تعداد مقداری که صفت چندمقداری می‌گیرد، به همان تعداد صفت در جدول در نظر می‌گیریم. فرض کنید هر استاد حداکثر سه شماره تلفن دارد. مزیت این تکنیک: نیازی به پیوند زدن اطلاعات چند جدول ندارد. عیب این تکنیک: اگر تعداد کمی از استادان، سه شماره تلفن داشته باشند، هیچ مقدار (Null) در آن زیاد است.

PRTELTEL (PRID, PRNAME, PRRANK, PHONE1, PHONE2, PHONE3)

- تکنیک دوم :

یک جدول برای موجودیت و یک جدول برای هر صفت چندمقداری در نظر گرفته می‌شود. عیب این تکنیک : اگر برای نوع موجودیت اصلی اطلاعات کامل بخواهیم، باید اطلاعات دو جدول را با هم پیوند بزنیم که می‌تواند زمانگیر باشد.

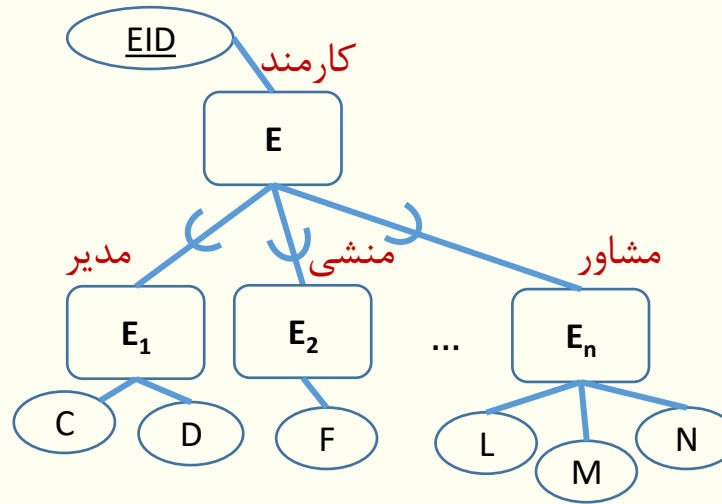
PROF (PRID, PRNAME, ...)

PRTEL (PRID, PHONE
_ _ _ _)

طراحی ارتباط IS-A

- فرض کنید در سیستم مورد نظر، موجودیتی مانند E (کارمند) داریم که تعداد n زیرموجودیت E1 (مدیر)، E2 (منشی)، ... و En (مشاور) دارد.
- برای طراحی ارتباط IS-A چهار تکنیک مختلف وجود دارد که به معرفی آنها می پردازیم.

تکنیک چهارم

تکنیک سوم

تکنیک دوم

تکنیک اول

تکنیک اول طراحی ارتباط IS-A

طراحی با $n+1$ جدول :

$E(\underline{EID}, X, Y)$

$E1(\underline{EID}, C, D)$

$E2(\underline{EID}, F)$

...

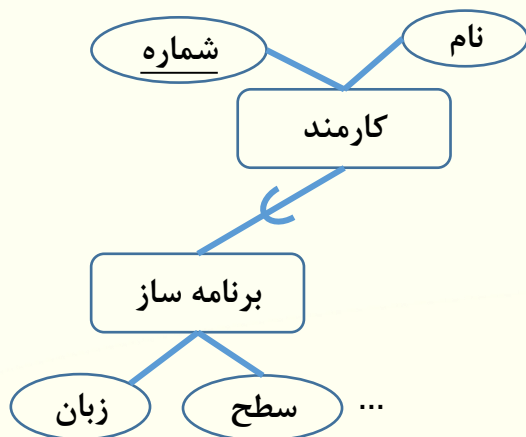
$E_n(\underline{EID}, L, M, N)$ اگر بخواهیم در مورد یک زیرموجودیت، اطلاعات کامل به دست آوریم، باید اطلاعات جدول موجودیت را با جدول زیرموجودیت پیوند بزنیم.

▪ در این حالت، $n+1$ جدول تعریف می‌کنیم. یک جدول برای موجودیت اصلی و n جدول دیگر برای n زیرموجودیت آن.

▪ مزیت این تکنیک :

شرط خاصی از نظر نوع تخصیص ندارد.

▪ عیب این تکنیک :

EMP	EID	<u>ENAME</u>	EBDATE	...	EPHONE
	E100	...	...	...	...
	E101	...	...	...	...
	E102	...	...	...	...
	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮

PROG	<u>EID</u>	LANG	...	LEVEL
	E100	C++	...	...
	E102	Java	...	...
	⋮	⋮	⋮	⋮

تکنیک دوم طراحی ارتباط IS-A

طراحی با n جدول :

- در این حالت، برای موجودیت اصلی جدول تعریف نمی کنیم و فقط n جدول دیگر برای n زیرموجودیت آن داریم.
- بنابراین صفات مشترک باید در جدول هر زیرموجودیت حضور داشته باشد.

▪ شرط لازم:

باید تخصیص کامل باشد. اگر نباشد، بخشی از داده های محیط قابل نمایش نیستند.

▪ مزیت این تکنیک:

برای به دست آوردن اطلاعات کامل زیرموجودیت نیازی به پیوند نیست.

▪ نکته :

در این تکنیک، لزوماً افزونگی پیش نمی آید. اگر تخصیص هم پوشا باشد میزانی افزونگی پیش می آید.

E1 (EID, X, Y, A, B)

E2 (EID, X, Y, F)

...

En (EID, X, Y, L, M, N)

طراحی فقط با یک جدول :

- در این حالت فقط از یک جدول با آرایه‌های بیتی استفاده می‌کنیم. هر بیت نشان دهنده یک زیرموجودیت است.
- در واقع برای نمایش هر نمونه موجودیت، بسته به اینکه در مجموعه نمونه‌های کدام زیرنوع باشد، بیت مربوطه‌اش را ۱ می‌کنیم.
- شرط لازم :

باید تخصیص مجزا باشد، یعنی یک نمونه کارمند، جزئی از نمونه‌های حداکثر یک زیرموجودیت باشد.

- مزیت این تکنیک :

برای به دست آوردن اطلاعات کامل زیرموجودیت نیازی به پیوند نیست.

- عیب این تکنیک :

هیچ مقدار (Null) زیاد دارد و تعداد ستون‌های جدول زیاد است.

E (EID, X, Y, A, B, F, L, M, N, TYPE)

100 x1 y1 a1 b1 ? ? ? ? مدیر

200 x2 y2 ? ? ? l2 m2 n2 مشاور

تکنیک چهارم طراحی ارتباط IS-A

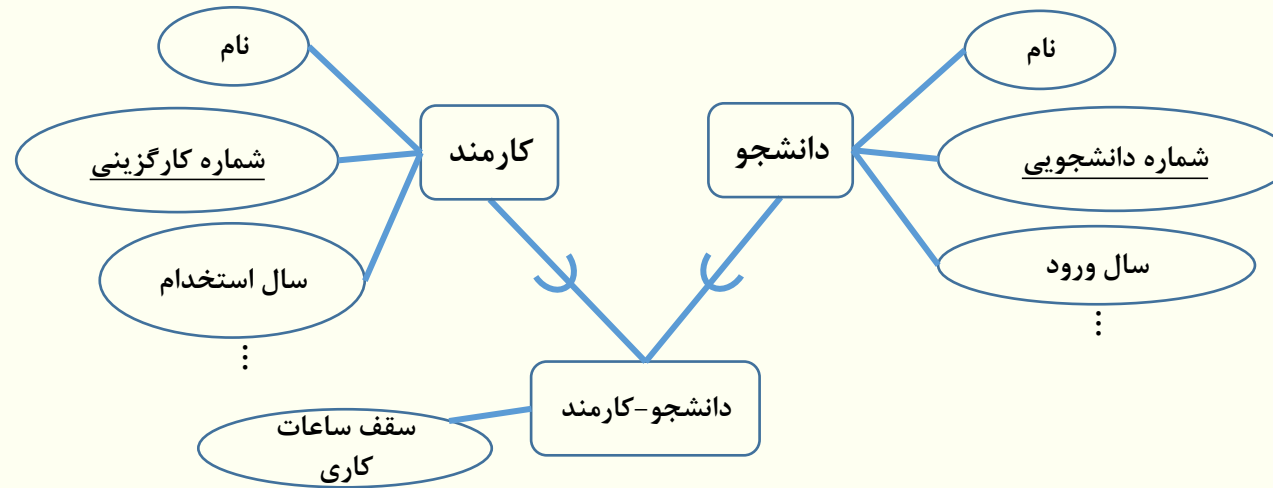
طراحی فقط با یک جدول :

- در این حالت فقط از یک جدول با آرایه‌های بیتی استفاده می‌کنیم. هر بیت نشان دهنده یک زیرموجودیت است.
- در واقع برای نمایش هر نمونه موجودیت، بسته به اینکه در مجموعه نمونه‌های کدام زیرموجودیت باشد، بیت مربوطه‌اش را "یک" می‌کنیم.
- شرط لازم:
وقتی تخصیص هم‌پوشا باشد (سایر شرایط همانند تکنیک است).

			آرایه بیتی		
E (EID, X, Y, A, B, F, L, M, N, TB1, TB2, ..., TBn)					
			مدیر	منشی	مشاور
100	x1	y1	1	0	0
200	x2	y2	0	1	0

طراحی ارث پری چندگانه

- در این حالت، بین یک زیرموجودیت و چند موجودیت رابطه ارث بری وجود دارد.
- اگر زیر موجودیت مورد نظر از n موجودیت ارث بری داشته باشد، جدول نشان دهنده زیرموجودیت حداقل n کلید دارد. کلید با ارجاع بیشتر به عنوان کلید اصلی در نظر گرفته می شود.

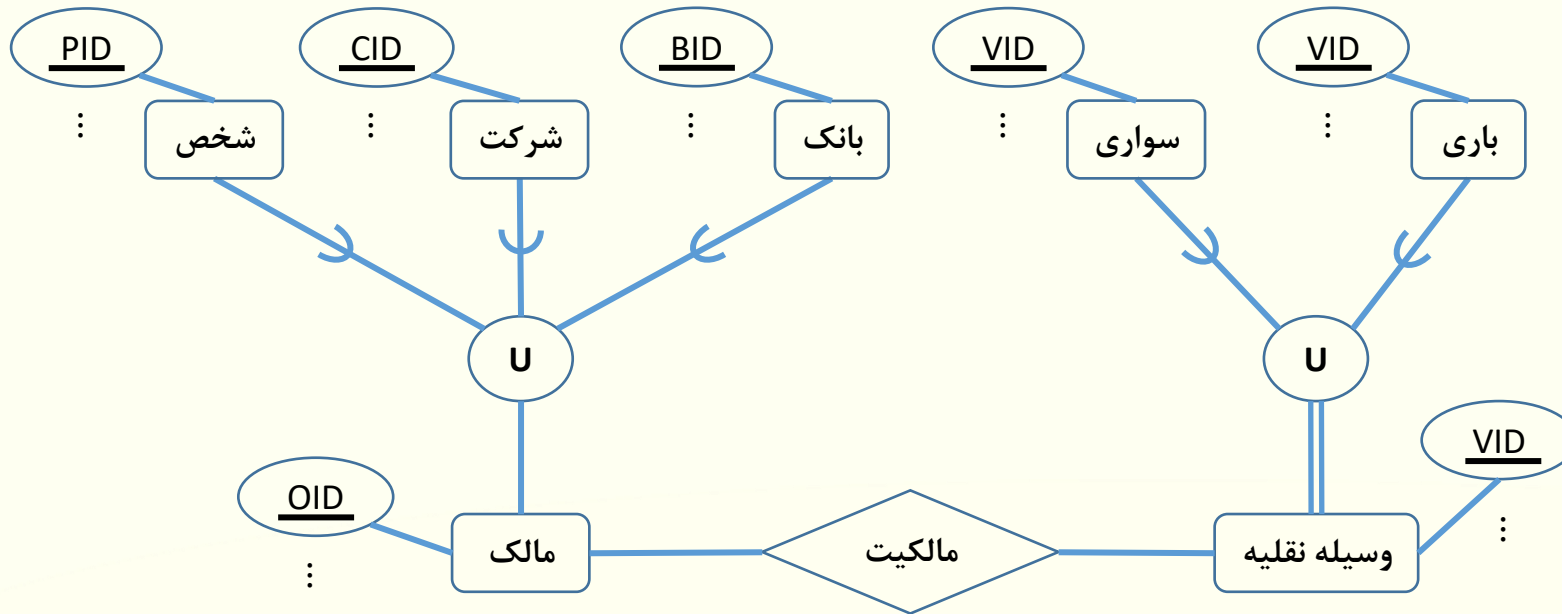
STUD (STID, STNAME, ...)

EMPL (EID, ENAME, ...)

STEM (STID, EID, MAXW)

طراحی زیر نوع اجتماع (U-type)

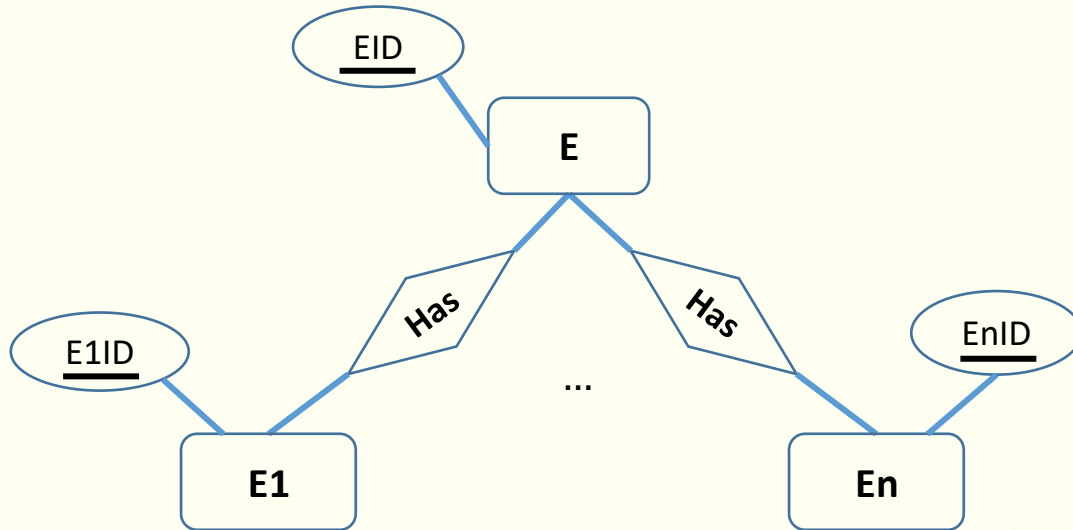
- فرض کنید موجودیت E، زیرموجودیت U-Type (دسته یا Category) n موجودیت است. در این حالت n+1 جدول طراحی می کنیم.
- اگر شناسه موجودیت ها از دامنه های متفاوت باشد، جدول زیرموجودیت، به جداول موجودیت های اصلی کلید خارجی می دهد که کلید اصلی آن جدول نیست.
- اگر شناسه موجودیت ها از یک دامنه باشد (و مقادیر شناسه در همه نمونه های زیرموجودیت ها یکتا باشد)، کلید جدول زیرموجودیت، همان کلید جداول موجودیت های اصلی است.

PERS (PID, ..., OID)
 COMP (CID, ..., OID)
 BANK (BID, ..., OID)
 OWNER (OID,...)
 VEHIC (VID, ...)
 OWNS (OID, VID, F, T, ...)
 SAVARY (VID, N, ...)
 BARY (VID, T, ...)

طراحی ارتباط IS-A-PART-OF

- اگر موجودیت کل، n موجودیت جزء داشته باشد، تعداد $n+1$ جدول طراحی می کنیم.
- توجه داشته باشید که موجودیت جزء از خود شناسه دارد.

$E (EID, \dots)$

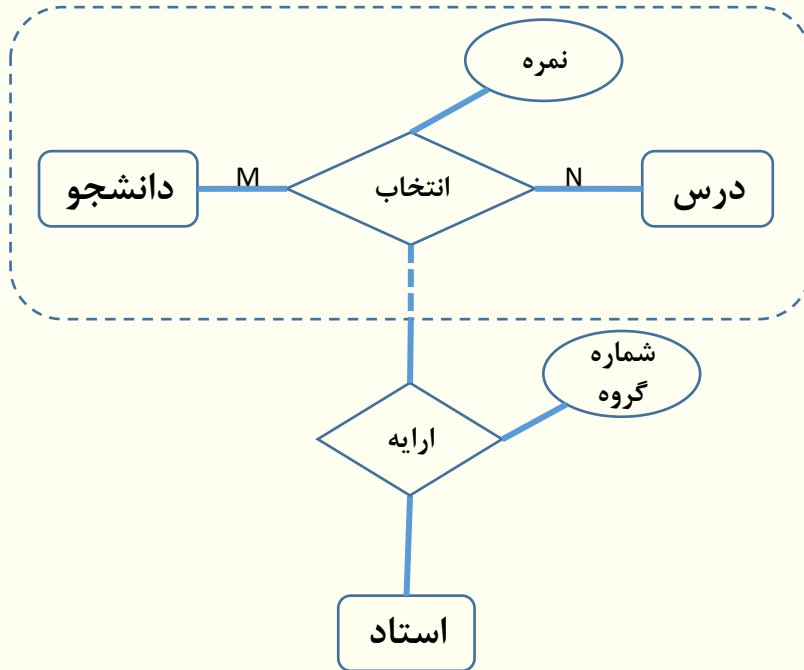
$E1 (\underline{E1ID}, \underline{EID}, \dots)$

....

$En (\underline{EnID}, \underline{EID}, \dots)$

طراحی تکنیک تجميع (Aggregation)

- ابتدا نوع موجودیت انتزاعی (بخش درون مستطیل خط چین) را با توجه به درجه و چندی ارتباط و سپس بخش بیرون آن را (باز هم با توجه به چندی ارتباط و درجه آن) طراحی می کنیم.

STUD (STID, ...)

COUR (COID, ...)

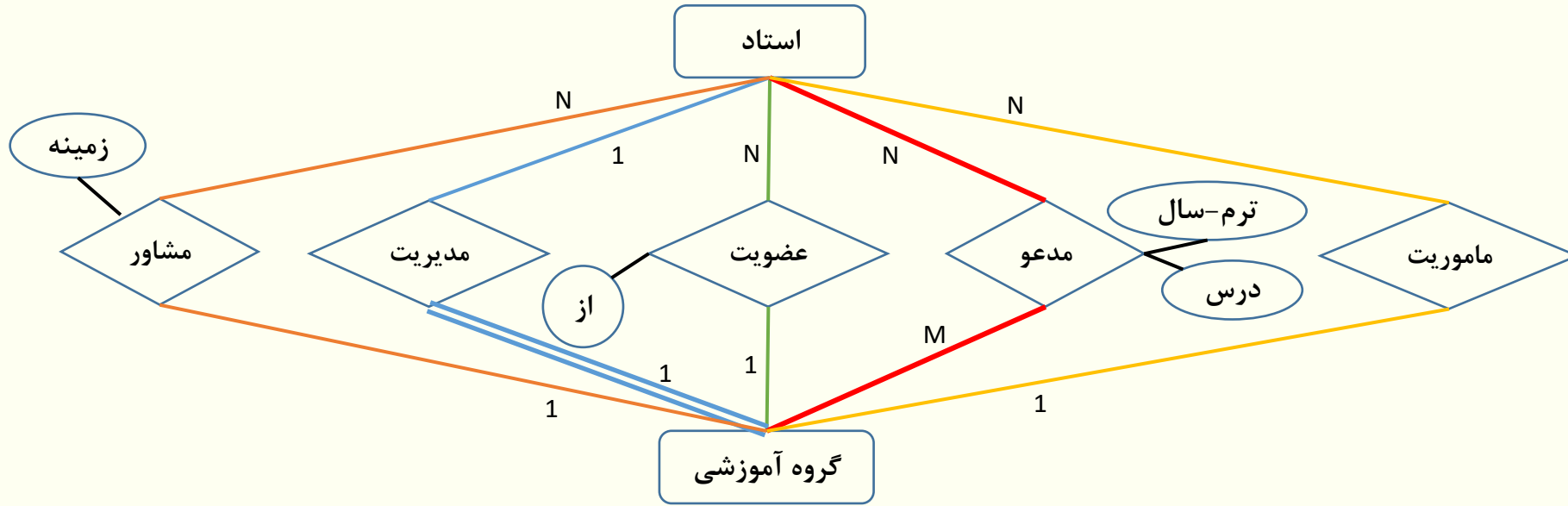
SCR (STID, COID, GR)

PROF (PRID, ...)

OFFERING (STID, COID, PROFID, GR#, CLASS)

طراحی منطقی با وجود چند ارتباط

- در صورتی که چند ارتباط مثلاً بین دو موجودیت برقرار باشد، هر ارتباط را با توجه به وضع آن از نظر درجه و چندی ارتباط طراحی می‌کنیم.
- اما برای کاهش احتمال اشتباه در طراحی توصیه می‌شود اول ارتباط‌های چند به چند، سپس یک به چند و در نهایت یک به یک را طراحی نماییم.

DEPT (DEID, ..., DPHONE, PRID)

PROF (PRID, ..., PRRANK, MDEID, SUB, MEMDEID, FROM, CDEID, INT)

INVITED (DEID, PRID, YR, TR)

پایان فصل سوم

مهدی دادبخش

mahdi.dadbakhsh@sharif.edu

۱۴۰۱ – ۱۴۰۲